Dosarul penal nr.1-2/2024
1-24002448-32-1-04012024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 februarie 2024 or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător - Svetlana Bubuioc
Grefier - Veronica Valuța
Cu participarea:
Procurorului - Tudor Jalbă
Apărătorului inculpatului - Mihai Rudenco
Apărătorului părții vătămate - Nadejda Crețu

a judecat în şedinţa de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală privind învinuirea lui

Leu Ion Mihail, a.n. *****, IDNP *****,
Moldovean, cet.al R Moldova,dom.s.***** r.Ialoveni
studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere
ne supus serviciului militar, neangajat în cîmpul muncii, la
la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află
anterior nejudecat, reținut și aflat în stare de arest preventiv din
28.10.2023 ora 17:00 pînă în prezent,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(2) lit. c) Cod penal al RM.
Termenul de examinare a cauzei: 04 ianuarie 2024 – 13 februarie 2024.
Procedură de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa,

A CONSTATAT:

1. Inculpatul Leu Ion Mihail la data de 28.10.2023, aproximativ la orele 16.00, urmărind scopul comiterii violenței în familie în privința feciorului său Leu Andrei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție directă, în timp ce se afla la domiciliul comun din s.***** r.Ialoveni, în rezultatul unui conflict apărut spontan din motive neînsemnate, între dînsul și feciorul său Leu Andrei, a luat un topor,care se afla în casă, cu care i-a aplicat feciorului său Leu Andrei o lovitură peste mîna dreaptă, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202302D1985 din 15.12.2023, plagă contuză transversală în 1/3 medie a antebrațului drept,cu fractura deschisă a osului ulnar cu deplasare,lezarea tendoanelor și mușchilor extensori degetelor III-V, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-despicător, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică la vătămare medie a integrității corporale sau a sănătîții.

2. În şedinţa de judecată, inculpatul Leu Ion Mihail pînă la începerea cercetării judecătoreşti, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, şi–a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaşte şi asupra cărora nu are obiecții.
3. Avocatul inculpatului Mihai Rudenco, avocatul părții vătămate, Crețu Nadejda, partea vătămată şi procurorul Tudor Jalbă au susţinut cererea înaintată de inculpat.
4. Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanţa a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art.3641 CPP, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
5. Inculpatul Leu Ion în şedinţa de judecată, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi, fiind chestionat sub jurămînt şi prevenit de răspundere penală pentru darea declaraţiilor false, în conformitate cu art.108 și art. 3641 Cod de procedură penală al RM, a declarat că la data de 28.10.2023 în urma unui conflict,iscat între el și fiul său, ultimul î-l lovea cu pumnii, el s-a enervat, era în stare de ebrietate, a luat toporul și l-a lovit la mînă.
   La întrebările procurorului a menționat că acasă la ei mai era un vecin, care consuma vin cu Leu Andrei, el tot a consumat alcool. Se consideră vinovat că l-a lovit pe fecior cu toporul.
6. În ședința de judecată partea vătămată Leu Andrei a declarat că nu are careva pretenții materiale sau morale față de inculpat.
7. Analizînd declaraţiile inculpatului, depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice şi convingătoare.
8. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Inculpatul Leu Ion a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.
9. Astfel, vinovăţia inculpatului Leu Ion este demonstrată prin următoarele probe:

- Declarația părții vătămate Leu Andrei, (f.d.17-20);
- Declarațiile martorului Leu Valentina (f.d.22-25);
- Declarațiile martorului Calistru Mihail, (f.d.26-29);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului – locul comiterii infracțiunii, (f.d.7-9);
- copia trimiterii-extras pe numele lui Hobenco Irina din 01.07.2022 (f.d.13);
- raportul de expertiză judiciară nr. nr. 202302D1985 din 15.12.2023, potrivit căruia cet.Leu Andrei,a.n.*****i-a fost cauzată -plagă contuză transversală în 1/3 medie a antebrațului drept,cu fractura deschisă a osului ulnar cu deplasare,lezarea tendoanelor și mușchilor extensori degetelor III-V, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-despicător, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică la vătămare medie a integrității corporale sau a sănătîții,(f.d.34-35)

10. Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa consideră că, vinovăţia inculpatului Leu Ion de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral.
11. În acest sens instanţa reţine că, atingerile aduse victimei Leu Andrei cad direct sub normele art. 8 din CEDO, or, viaţa de familie presupune ca membrii acesteia să nu să se simtă ameninţaţi sau hărţuiţi (cauza Opuz c. Turciei (nr. 33401/02, §§ 72-86, CEDO 2009).
12. Instanţa consideră că, violenţa fizică şi psihică manifestată de Leu Ion faţă de victima Leu Andrei conduc direct la atragerea la răspunderea penală a inculpatului în vederea neadmiterii ulterior a răspunderii statului Republica Moldova, or, circumstanţe similare au fost

constatate şi în Hotărirea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76, unde Curtea a invocat faptul că Republica Moldova a încălcat obligaţia sa pozitivă în temeiul art. 8 al Convenţiei, cînd Curtea expres a indicat că una din obligaţia pozitivă a statului în temeiul art. 8 CEDO este ca autorităţile naţionale să i-a măsuri adecvate în vederea exercitării obligaţiilor pozitive de a proteja victimele violenţei în familie.

13. Conform art.133/1 Cod penal, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire:persoanele aflate în căsătorie, ân divorț, sub tutelă și curatelă, rudele,afinii lor,soții rudelor,persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii, b)în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, ân divorț, sub tutelă și curatelă, rudele,afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).
14. Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că victima Leu Andrei este feciorul inculpatului Leu Ion, prin urmare fiind subiecți ai violenței în familie.
15. La fel, la cazul dedus judecății declarațiile lui Leu Ion, coroborate cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202302D1985 din 15.12.2023, dovedesc legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările acesteia.
16. Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Leu Ion Mihail de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM – violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.
17. Stabilind astfel vinovăţia inculpatului Leu Ion Mihail de săvîrşirea infracţiunii imputate, calificîndu-i acţiunile acestuia, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal al RM, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.
18. În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de un an șase luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea ăn termenul de pedeapsă a perioadei de reținere și arrest, cu nimicirea corpului delict și încasarea cheltuielilor de judecată.
19. La rîndul său, apărătorul inculpatului, avocatul Mihai Rudenco a pledat pentru stabilirea unei pedepse mai blînde cu aplicarea art.79 Cod penal.
20. Apărătorul părții vătămate, avocatul Nadejda Crețu a pledat pentru stabilirea unei pedepse mai blînde cu aplicarea art.79 Cod penal.
21. Partea vătămată Leu Andrei a pledat pentru stabilirea unei pedepsei nonprivative de libertate,deoarece s-a împăcat cu inculpatul.
22. Inculpatul Leu Ion a pledat pentru stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.
23. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Leu Ion a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute art. 2011 alin. (2) lit. c) Cod penal al

RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

24. Potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către inculpatul Leu Ion este calificată ca gravă.
25. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.
26. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
27. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
28. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.
29. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
30. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.
31. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
32. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de

Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

33. La stabilirea mărimii pedepsei se ia în consideraţie faptul că, Leu Ion a recunoscut vina, se căieşte de cele comise, anterior nu a fost judecat, partea vătămată l-a iertat și nu are careva pretenții față de inculpate, cît și faptul lipsei circumstanțelor agravante,or în rechizitoriu acuzatorul de stat nu a indicat careva circumstanțe agravante.
34. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Leu Ion urmează să fie stabilită în formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.
35. Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 3641 Cod de procedură penală al RM. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 801 alin. (1) Cod penal al RM.
36. Aşadar, potrivit alin. (1) art. 801 Cod penal al RM, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.
37. Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicîndu-se în dosar efectele alin. (1) art. 801 Cod penal al RM, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Leu Ion urmează să fie stabilită în formă de închisoare, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 201/1 al.2 lit.c Cod penal al RM, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și anume pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni.
38. În temeiul alin. (3) art.72 Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.
39. Astfel, luînd în considerație că Leu Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor grave, instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Leu Ion urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.
40. În temeiul alin. (3) art.88 Cod penal a include în termenul pedepsei perioada de reținere și aflării în stare de arrest preventiv a lui Leu Ion din 28.10.2023 ora 17-00 pînă la 13.02.2024.
41. Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal al RM, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de

circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective.

42. La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.
43. Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal al RM, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Leu Ion nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.
44. În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Leu Ion, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 2 (doi) ani, și se explică inculpatului Leu Ion că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.
45. La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal al RM.
46. Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal al RM, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Leu Ion restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art.90 Cod penal al RM, şi anume a obliga pe Leu Ion să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.
47. În acest sens, instanța va acorda posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întîmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

48. Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.
49. În cazul respectiv, instanța de judecată consideră că este prematur de a fi numit inculpatului Leu Ion o pedeapsă în formă de închisoare, în situația în care acesta este prima dată tras la răspundere penală, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă – pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.
50. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracțiuni. Instanța evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate.
51. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Or, în condițiile în care se constată că este posibilă corectarea fără împovărarea excesivă a subiectului, urmează a fi aplicate acele măsuri care ar dăuna mai puțin inculpatului.
52. Totodată, instanța de judecată ține să reitereze că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei și statul să nu urmărească răzbunarea, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității. Mai mult, instanța menționează că și Curtea europeană a drepturilor omului în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).
53. Prin urmare, instanța ia în considerație faptul că reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind convinsă că, sistemul de valori cultivate în penitenciar nu trebuie să fie prima soluție de corectare a comportamentului unei persoane condamnate pentru prima dată.
54. Așadar, instanța consideră că soluția adoptată de către instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Leu Ion, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte, inclusiv ce ține de comportamentul său.
55. Măsura preventivă aplicată în privința lui Leu Ion-arestul preventiv,urmează a fi revocată, cu eliberarea lui Leu Ion de sub strajă din sala de judecată.

56. Propunerea apărătorului părții vătămate și a apărătorului inculpatului privind aplicarea în speță a prevederilor art. 79 Cod penal al RM, nu poate fi admisă din următoarele considerente:
57. Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.
58. Din considerentele enunţate, instanţa consideră imposibilă aplicarea în privinţa inculpatului Leu Ion a prevederilor art.79 Cod penal, din motiv că la speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale.
59. Soluția Instanța asupra cheltuielilor de judecată:
60. Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat Tudor Jalbă cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Leu Ion a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 320 lei din următoarele considerente:
61. În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală al RM, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.
62. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.
63. Totodată potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din ultima, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.
64. În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală al RM, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe

temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

65. Prin urmare, instanța constată cu certitudine că la materialele cauzei au fost anexate: raportul de constatare nr. 202302D1985 din 05.12.2023,fiind suportate cheltuieli în sumă de 320 lei (f.d.34-35).
66. Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că rapoartele respective de expertiză au stat la baza vinovăției inculpatului Leu Ion fiind acțiunii de urmărire necesare în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale, din care considerente instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului Leu Ion în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, or în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.
67. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.
68. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.
69. Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Leu Ion în săvârşirea unor infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.
70. Soluția instanței asupra corpurilor delicte:
71. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot

servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

72. Totodată, potrivit art. 162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.
73. Asfel, reieșind din prevederile legale invocate supra, precum și avînd în vedere faptul că instanța de judecată a constatat vinovăția inculpatului Leu Ion în comiterea infracțiunii incriminate, instanța conchide că corpul delict – toporul cu lungimea totală de 35 cm, recunoscut prin ordonanța din 28.10.2023,predate la păstrare la IP Ialoveni conform ordonanței și chitanței nr.1961 din 13.12.2023, după întrarea sentinței în vigoare de al nimici.
74. Acțiune civilă nu a fost înaintată.
75. Pentru aceste motive şi conform art.80/1 Cod penal, 3641, 384-385, 387, 389, 397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Leu Ion Mihail de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni.

În temeiul alin. (3) art.72 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Leu Ion urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei – 13 februarie 2024.

În conformitate cu al.3 art.88 Cod penal, în termenul de ispășire a pedepsei stabilit lui Leu Ion, urmează a fi luat în calcul perioada reținerii și deținerii în stare de arest preventiv din 28.10.2023 ora 17:00 pînă la 13.02.2024.

În conformitate cu art.90 Cod penal se suspendă executarea pedepsei cu închisoare,aplicată lui Leu Ion, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu dispunerea

neexecutării pedepsei aplicate,dacă în perioada de probațiune fixate,condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin comportament exemplar va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 al.6 Cod penal, se obligă Leu Ion să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Condamnatul Leu Ion se obligă să se prezinte în termen de 5 zile de la data rămînerii definitive a sentinței la Biroul de Probațiune, în a cărui rază î-și are domiciliu.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Leu Ion-arestul preventiv,se revocă eliberîndu-l imediat de sub strajă din sala de judecată.

Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului Leu Ion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, se admite.

Se încasează din contul inculpatului Leu Ion în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Corpul delict- toporul cu lungimea totală de 35 cm, recunoscut prin ordonanța din 28.10.2023,predat la păstrare la IP Ialoveni conform ordonanței și chitanței nr.1961 din 13.12.2023, după întrarea sentinței în vigoare a-l nimici.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Svetlana Bubuioc**